

НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ

Београд 20. март 2018.

Одлуком Наставно-научног већа Филозофског факултета са XVI редовне седнице одржане у Београду 22. 02. 2018. године изабрани смо у комисију за писање извештаја за избор **Милана Вукашиновића** у истраживачко звање **истраживач сарадник**.

На основу увида у материјал који нам је достављен, Наставно-научном већу Филозофског факултета у Београду подносимо следећи

ИЗВЕШТАЈ

1. БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ

А) Лични подаци

Кандидат Милан Вукашиновић, мастер историчар, рођен је 10. јула 1989. године у Лесковцу, где је и завршио Гимназију.

Б) Подаци о образовању

На студије историје на Филозофском факултету у Београду Милан Вукашиновић се уписао 2008. године. Дипломирао је 30. августа 2012. године, одбранивши дипломски рад на Катедри за Историју Византије под називом *Почеци нове врсте историје у Византији X века:*

Генесије о царевању Михаила III и Василија I који је вреднован највишом оценом 10. У току основних студија остварио је изузетне успехе, изражене како у брзини студирања, тако и у просечној оцени 9.74. Годину дана након дипломирања, завршио је и мастер академске студије на Одељењу за Историју Филозофског факултета, са

просечном оценом 10, одбранивши мастер рад *Света царица Теофано – анализа Житија*, 20. септембра 2013. године на Катедри за Историју Византије. Од академске 2013/2014. године има статус студента докторских студија под заједничким менторством проф. Владе Станковића (Филозофски факултет, Универзитет у Београду) и проф. Паола Одорика (Paolo Odorico, Ecole des Hautes Etudes en Sciences Sociales - EHESS, Paris). Тема његове докторске дисертације је *Никеја, Епир, Србија. Идеологија и односи моћи у наративима прве половине 13. века*.

Говори енглески, француски и грчки језик, а активно се служи шпанским и италијанским језиком.

В) Стручно и професионално искуство

Током средњошколског образовања, Милан Вукашиновић је похађао програме Семинара друштвене историје Истраживачке станице Петница, док је за време студија у организацији ових програма учествовао као асистент. Као гимназијалац је почео да сарађује и са Европском мрежом младих историчара EUSTORY, са центром у Хамбургу, прво као полазник, затим као организатор семинара, а на крају и као аутор и уредник текстова на интернет порталу History Campus. За време основних студија је такође учествовао у раду и организацији семинара Међународне асоцијације студената историје (ISHA).

Током боравака на Школи за високе студије у друштвеним наукама (EHESS), био је ангажован на повременом раду у Византолошкој библиотеци Колеж де Франса. На позив проф. Ингеле Нилсон и у оквиру заједничког пројекта EHESS-а и Универзитета у Упсали на тему наратологије у византијским студијама, провео је месец дана истраживачког борава на Универзитету у Упсали, септембра 2016. године. Као истраживач приправник на пројекту *"Хришћанска култура на Балкану у средњем веку : Византијско царство, Срби и Бугари од 9. до 15. века"* (бр. 177015) запослен је на Филозофском факултету у Београду од 2015. године.

Г) Стипендије и друго

Од 2012. до 2013. године, као студент завршне године основних и мастер студија, био је стипендиста *Фонда за младе таленте* Министарства омладине и спорта, захваљујући изузетном просеку, квалитету и брзини студирања.

У својству стипендисте, учествовао је у раду летњих школа византологије у организацији EHES-a у Солуну (2013. и 2014. године) и Кавали (2016. године). Са истим статусом је похађао и летњу школу *Pleasure Reading. Reading Pleasure* на Шведском институту у Истанбулу, маја 2016. године. Као стипендиста Владе Хеленске републике похађао је напредни курс Новогрчког језика на Универзитету у Атини 2015. године, а потом и летњу школу Средњовековног грчког језика у Генадиос библиотеци 2017. године, уз стипендију Америчке школе археологије у Атини.

2. ПРЕГЛЕД И МИШЉЕЊЕ О ДОСАДАШЊЕМ НАУЧНОМ И СТРУЧНОМ РАДУ

Милан Вукашиновић је учествовао на шест међународних научних скупова, а посебно треба издвојити његово учешће на међународној конференцији *Lives, Roles and Actions of Byzantine Empresses*, септембра 2015. године у организацији Чешке академије наука, где је одржао запажену презентацију свог рада на тему: *Great is the Imperial Dignity – Constructing the Image of the First Macedonian Empresses*, као и презентовање резултата истраживања у оквиру Међународног конгреса византијских студија у Београду 2016. године, како на округлом столу *L'auteur à Byzance : de l'écriture à son public* (саопштење *Positionnement social dans le discours de Dèmètrios Chomatenos*), тако и у тематској сесији *Rhetoric and History – Rhetoric in History Creating Discourses in Byzantium* (саопштење *Whose Ideology? Whose Rhetoric?*). Презентовао је резултате својих истраживања и на скуповима доктораната византијске

историје у Паризу (2014. године) и Оксфорду (2016. и 2017. године). Његово саопштење са Националне конференције византолога у Београду 2015. године објављено је у Зборнику радова византолошког института. Рад који је настао на основу његовог саопштења у оквиру конференције *Storytelling in Byzantium*, организоване у Упсали 2015. године, биће објављен у посебном издању Универзитета у Упсали током 2018. године.

У свом стручном раду Милан Вукашиновић је показао изузетне способности у истраживању врло комплексних тема савремених византијских студија, како по методологији рада, анализи и извођењу закључака, тако и по вештини да одабере и истакне управо најпроблематичније елементе тема које проучава. Пратећи у потпуности савремена питања у светским оквирима византијских студија, и бивајући потпуно упознат са најновијим теоријским правцима и конкретним резултатима у овој грани науке, Милан Вукашиновић је успешно и самостално оријентисао своје истраживачко интересовање у два правца. Наслањајући се на резултате свог мастер рада, бавио се односима између рода и светости у средњевизантијском периоду, са посебним нагласком на стратегије конструисања и преплитања ова два друштвена феномена. Други правац његових истраживања, уско везан уз тему његове докторске дисертације, обухвата питање идеологије сагледане кроз призму начина на који су обликовани наративи о друштвеним и политичким превирањима током прве половине 13. века у Никеји, Епиру и Србији. Оно што представља пресек ова два наизглед разнородна истраживачка фокуса јесте његово испитивање начина на који су византијски и српски средњовековни аутори организовали своје искуство кроз текстуалне и наративне форме. Из оваквог приступа проистиче значајно преиспитивање приступа истраживача средњовековним текстовима и обликовања савремених историографских наратива.

Својим радовима, почевши од самог завршног и мастер рада, преко до сада приличног броја објављених чланака (*Letters and space: function and models of epistolary nodes in Serbian hagiography*, у: Ch. Messis, M. Mullett, I. Nilsson (yp), *Storytelling in Byzantium: Narratological*

approaches and Byzantine narration, Uppsala 2018, u štampi; Great Is The Imperial Dignity. Voices, Adventus, and Power of the First Macedonian Empresses, *Byzantinoslavica* 75 (2017), 99–115; Quand la structure determine le significat: Dion Cassius, Georges le Moine et Polybe dans le prisme du De Legationibus Romanorum ad Gentes de l'empereur Constantin VII Porphyrogénète, (ca X. Agathi, L. Ciolfi, F. Monticini, M. Panoryia) *Byzantinoslavica* 75 (2017), 221–249; Authors and Their Families in Two Early 10th Century Byzantine Texts (Genesios and Vita Theophanous), у: L. M. Ciolfi, J. Devoge (yp), *VIIes Rencontres annuelles des doctorants en études byzantines 2014 (Porphyra. Confronti su Bisanzio)*, 3 (2016), 37–47; Un saint père et une sainte impératrice. Saint Euthyme CP et sainte Théophanô dans une tension du Xe siècle ?, *Byzantinoslavica* 73 (2015), 90–106; Напрсло огледало - Формирање идеалног владара у Епиру и Никеји у првој половини 13. века, *Зборник радова Византолошког института* 52 (2015), 313–339), до учешћа на међународним скуповима и одлично осмишљене докторске дисертације, која се налази у завршној фази израде, кандидат је у потпуности оправдао висока очекивања ментора и професора да ће се развити у врсног истраживача византијске историје и културе. У свим својим радовима Милан Вукашиновић је показао изврсне резултате, посебно када се има на уму да његово истраживање подразумева подробну анализу обимног корпуса оригиналних текстова насталих у византијском културном кругу. Кроз преиспитивање устаљених образаца за приступ средњовековном текстуалном наслеђу и примену савремених методолошких алата, како из сфере историографије, тако и из области наратологије, литерарне теорије и антропологије, Милан Вукашиновић је успео да створи оригинални оквир за компаративну анализу и проучавање друштвених и културних појава на простору Балкана и Мале Азије у бурном и преломном периоду прве половине 13. века. Његов рад, стога, представља део најсавременијих тенденција у светској византологији, у којима се тежи промени парадигме у проучавању сложених питања византијске историје у периоду у коме је и само постојање Византијског царства било доведено у питање, након крсташког освајања Цариграда 1204. године, а који се истовремено сматра и епохом успостављања темеља српске средњовековне

државе. Читавим својим досадашњим радом Милан Вукашиновић је показао да је способан да на истом нивоу са тренутно најугледнијим истраживачима анализира и тумачи комплексне друштвене и политичке проблеме средњовековне историје, те притом отвори и нове правце истраживања.

3. МИШЉЕЊЕ О ИСПУЊЕНОСТИ УСЛОВА ЗА ИЗБОР И ПРЕДЛОГ

На основу анализе конкурсног материјала, као и на основу личних сазнања о целокупној досадашњој научној и стручној активности кандидата, Комисија закључује да кандидат Милан Вукашиновић испуњава све услове предвиђене Законом о научноистраживачком раду за избор у истраживачко звање истраживач сарадник.

Чланови Комисије стога предлажу Наставно-научном већу Филозофског факултета у Београду да Милана Вукашиновића изабере у истраживачко звање истраживач сарадник.

Чланови Комисије

Др Лариса Вилимоновић

проф. др Радивој Радић

проф. др Татјана Суботин-Голубовић

проф. др Влада Станковић